

Δεν έχεις καθόλου μυωπία, θεραπεύτηκες, η μυωπία σου μηδέν! (θαύμα Αγίου Πορφυρίου Καυσοκαλυβίτου)

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Θαύμα Αγίου Πορφυρίου Καυσοκαλυβίτου

Μαρτυρία ανώνυμης: «Όταν ήμουν 15 χρόνων παιδί, μια μοναχή πού ήταν και γιατρός από ένα Μοναστήρι της Αττικής, μου είχε πει να πάω οπωσδήποτε στον γέροντα Πορφύριο, για τον οποίο είχα ακούσει πολλά από φίλες μου αλλά και από το Ίδρυμα στο οποίο ήμουν. Την υπήκουσα, καθώς ήταν και η δουλειά μου εκεί κοντά. Δούλευα σαν πλασιέ βιβλίων. Περπάτησα μέσα στο χιόνι και έφτασα στο Μήλεσι. Είχε γίνει τότε το Μοναστήρι. Μου είχε πει να πάω από την πίσω πόρτα να φωνάξω την αδελφή του την Χαρίκλεια, πού έγινε έπειτα η γερόντισσα Πορφυρία. Όντως την φώναξα, της είπα ότι με στέλνει η μοναχή τάδε και, ενώ περίμενα στο κρύο και είχα ξυλιάσει, βγαίνει και μου λέει: «Περιμένετε, ο Γέροντας είπε να σας ανοίξουμε». Κατεβαίνει η ανηψιά του η Ελένη (έπειτα αδελφή Φεβρωνία) και με πάει σε ένα μικρό δωματάκι. Ήταν εξομολογητήριο με την εικόνα του Αγίου

Νεκταρίου και το καντηλάκι και με αφήνει εκεί και πάει πάνω στον Γέροντα. Ξυλιασμένη όπως ήμουνα από το κρύο, ανεβαίνω πάνω σε ένα σκαμνάκι και ζέσταινα τα χέρια, γιατί το δωμάτιο αυτό ήταν κρύο, και λέω στον άγιο Νεκτάριο «άντε να φωτίσης τον Γέροντα να πάω πάνω, γιατί δεν αντέχω· θα ψοφήσω εδώ στο κρύο». Φαίνεται με ακούσε ο Γέροντας, ξανάρχεται η Ελένη και μου λέει «ανέβα αμέσως τώρα είπε ο Γέροντας». Ανεβαίνω, είχε ζέστη εκεί πάνω, είχε την σόμπα την τούβλινη, και λέει στην ανεψιά του «εσύ πέρνα τώρα έξω στο χιόνι και όταν σε φωνάξω τότε θα έρθης». «Ωχ, λέω, για να δη τί κρύο κάνει την στέλνει έξω». Και πράγματι, όση ώρα μου μιλούσε ο Γέροντας, η καημένη η ανεψιά του περίμενε απ' έξω.

Το γυναικείο Ησυχαστήριο της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος (Αγίου Πορφυρίου) στο Μήλεσι Ωρωπού

«Ο Γέροντας με καλωσόρισε με το όνομά μου και αμέσως σκέφθηκα ότι θα τον πήρε τηλέφωνο η γνωστή μου μοναχή και θα του είπε το όνομά μου. Ο Γέροντας στην συνέχεια μου είπε:

— Και ξέρεις, ότι όταν ήσουν 7 χρόνων που είχες πάει στο τάδε Μοναστήρι και στον τάδε Ηγούμενο ... πώς το λένε, μωρέ, αυτό το Μοναστήρι και τον Ηγούμενο.

— Δεν ξέρω Γέροντα, δεν θυμάμαι. 7 χρονών πήγα σε Μοναστήρι εγώ; ποιόν Ηγούμενο; ποιο Μοναστήρι;

— Βρε, αυτό που έχει άγριες ελιές ...

— Α, τα Αγρίλια; Τότε θυμήθηκα εγώ ότι είχα πάει στα Αγρίλια, -επειδή έχει άγριες ελιές το λένε Αγρίλια- και μου λέει:

— Ναι, πού είναι Ηγούμενος ο Χρυσόστομος;

— Α, ναι, τι κάνει; του λέω.

— Πολύ καλά είναι αυτός, εσύ δεν θα είσαι καλά.

— Γιατί δεν θα είμαι καλά;

— Να, σε έξι ήμερες από τώρα, ημέρα Παρασκευή, θα σου συμβή κάτι πολύ άσχημο και στην δουλειά δεν θα μπορής να συνέχισης (σαν πλασιέ βιβλίων)· και να ξερής ότι για χάρη σου εγώ θα πάω για τρεις ήμερες και τρεις νύχτες σε ένα ασκητήριο στον Άγιο Αντώνιο πού έχω στην Εύβοια, που βλέπω και το Αιγαίο και με το κομποσχοίνι μου θα κάνω προσευχή για σένα. Την Δευτέρα θα γυρίσω. Εσύ θα πας την Παρασκευή στην αδελφή μοναχή την παιδίατρο και θα της πης τι σου συμβαίνει, γιατί θα σου έρθουν όλα μαζί και δεν θα τα αντέξεις, είσαι αδύνατη, και εγώ με την προσευχή μου θα βγάλω άκρη και την Δευτέρα, 7 η ώρα το πρωί, θα έρθης εδώ να σου πω τι να κάνης.

— Τι θα μου συμβή, Γέροντα;

— Κάτσε κάτω, θα σου πω μετά. Με βάζει κάτω, βγάζει το πετραχήλι, το φοράει και μου λέει:

— Θα σου διαβάσω μια ευχή. Γονάτισα και λέει:

— Δι ευχών της οσιομάρτυρος Παρασκευής ... Και μια ευχή με δικά του λόγια, την οποία δεν την είχα ξανακούσει, και έπειτα μου λέει:

— Πού έχεις μεγαλύτερη μυωπία; Και σκέφτηκα, «αφού δεν φοράω τα γυαλιά, πώς ξέρει ότι έχω μυωπία».

— Πού έχεις, βρε, μεγαλύτερη μυωπία, στο δεξί ή στο αριστερό;

— Πού να θυμάμαι, Γέροντα; Σε κάποιο έχω πιο πολύ, σε κάποιο πιο λίγο ...

— Φέρε μου το σφυγμό σου. Του δίνω το χέρι μου και μου λέει:

— Στο δεξί έχεις. Και μου διάβασε μια ευχή.

— Την Παρασκευή να μην με πάρης τηλέφωνο, γιατί εκείνη την ώρα που θα με πάρης θα έχω φύγει στην Εύβοια. Δεν κατάλαβα τι ήθελε να πη και έφυγα.

«Ημέρα Παρασκευή ξεκινάνε όλα τα δύσκολα για την ζωή μου. Κεραυνοβόλα προβλήματα που αφορούσαν όλη την ζωή μου. Προβλήματα που ερχόντανε από το πουθενά και με λυγίζανε, προβλήματα από την δουλειά, ψυχικά, σωματικά, πνευματικά, προβλήματα που έχουν σχέση με όλη μου την ζωή. Με πιάνουν τα κλάματα μέχρι το μεσημέρι. Αυτά τα κλάματα είχαν ως αποτέλεσμα να μου κάνουν μεγάλη ζημιά στα μάτια μου. Παίρνω τηλέφωνο τον Γέροντα, αλλά όντως είχε φύγει για την Εύβοια, όπως μου το είχε πει. Παίρνω το λεωφορείο και πάω στην αδελφή στο Μοναστήρι να την δω. Με βλέπει έτσι χάλια που ήμουν και της λέω «με στέλνει ο γέροντας Πορφύριος να μείνω τρεις μέρες εδώ να τον περιμένω και να κάνουμε προσευχή, γιατί μου συνέβησαν κάποια πράγματα και είμαι πολύ χάλια». «Κοίταξε, επειδή είσαι πολύ χάλια, πάνε πάνω στο δωμάτιό σου να ξεκουραστής και, ό,τι ώρα τελειώσω την δουλειά, θα έρθω να τα πούμε». Η αδελφή ήταν παιδίατρος και έβλεπε πάρα πολλά παιδιά. Ανεβαίνω πάνω, και από το πολύ κλάμα τυφλώθηκα, δεν μπορούσα να πάω πουθενά. Έκατσα στην πολυθρόνα και περίμενα την αδελφή. Την ώρα που καθόμουν και δεν έβλεπα, σκέφθηκα τον π. Πορφύριο και του λέω «π. Πορφύριε, εσύ μου είπες ότι θα βοηθήσης, ότι θα είσαι κοντά μου με την προσευχή σου και ότι όλα θα πάνε καλά. Εγώ όμως τώρα τυφλώθηκα και δεν μπορώ να πάω πουθενά ούτε να μιλήσω με κανέναν. Τι θα κάνω; στείλε μου μια βοήθεια». Ύστερα αποκοιμήθηκα και ξύπνησα με τις καμπάνες Σάββατο πρωί. Όταν ξύπνησα, έβαλα τα γυαλιά μου και δεν έβλεπα. Τα βγάζω τα γυαλιά μου, όλα τα έβλεπα μια χαρά. Σκέφτηκα ότι μάλλον θα ανέβηκε η μυωπία και να έλεγα την αδελφή να μου κάνει μια εξέταση. Κατεβαίνω στην Εκκλησία, της λέω της μοναχής τι μου συνέβη και μου απαντά η παιδίατρος: Ο π. Πορφύριος προφανώς σε έκανε καλά από την μυωπία, θα σε δω μετά και θα δούμε τι γίνεται». Κοινωνάω και πάμε μετά στην μοναχή το Ιατρείο και μου κάνει μια εξέταση.

— Δεν έχεις καθόλου μυωπία, θεραπεύτηκες, η μυωπία σου μηδέν. Μπορείς να πετάξης τα γυαλιά σου.

— Όχι, της λέω, θα τα κρατήσω, γιατί ποιος θα με πιστέψει, αν του πω ότι με την προσευχή του εγώ αυτήν την στιγμή δεν έχω καθόλου μυωπία; Θα πρέπει να έχω μαζί και τα γυαλιά μου να του τα δείξω.

(συνεχίζεται)